

Valgrets Grund, og hvis Højre stiller sig kontra til den almindelige Valgret, tror jeg ikke, det nuværende Højre skal gøre sig noget som helst Haab om at vinde videre fremad. — Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ironiserede stærkt over, at alle de Forslag, som Regeringen kom med, vare gamle Kendinge; han kendte dem ud og ind i Forvejen, og han bebrejdede Regeringen stærkt, at den havde hverken Initiativ eller Villie til at komme med noget nyt. Han stod ellers med fuld Tillid til Valgretten, og han var fuld.... (Afbrudelse).... de ærede Medlemmer misforstaa mig, men det ærede Medlem var fuld af Iver og Begejstring for at arbejde sammen med denne Regering, men saa snart saa det ærede Medlem lugtede Valgretten, fik Piben en anden Lyd, ogsaa han var en bestemt Modstander heraf.

Jeg vil minde de ærede Herrer om, at det ikke har været Højres Standpunkt altid; jeg vil minde om, at i de første Forslag, vi kende fra Højre om denne Sag, droges der intet Skel med Hensyn til Valgretten. I de Forslag, der bleve fremsatte fra Højre og de nationalliberale i Begyndelsen af 50erne, lige efter at vi havde faaet vor fri Forfatning, trækkes der intet Skel imellem de kommunale Vælgere. Det er altsaa ikke paa gammel historisk Grund, de Herrer staa nu, og jeg tror, de stode bedre, om de havde staaet paa det gamle historiske Grundlag, som Højre stod paa i Begyndelsen af 50erne. Jeg vil ogsaa, ligesom det ærede Medlem, der talte før mig (P. T. Nielsen), bringe den højtærede Konseilspræsident en oprigtig Tak for hans Omtale af dette Spørgsmaal. Det er mig en Borgen for, at Regeringen vil benytte de Midler, der staa til dens Raadighed, for at fremme denne Sag, og det tør jeg sige, at hvis det lykkes at gennemføre den, da vil denne Regering finde en saadan Tak, Paaskønnelse og Støtte ude blandt den allerstørste Del af den danske Befolkning, at den vil kunne sidde i en meget lang Aarrække. Jeg tror, det indrømmes ogsaa ude blandt Befolkningen, enten man synes, der er Uro eller ikke, at denne Regering med fuld Grund havde Ret til at forlange nogen Tid i Begyndelsen til at befæste den

Sejr, som vandtes i 1901. Men efter at dette er sket, synes jeg ikke, at der er meget at bebrejde Regeringen. Opfyldelsen af Grundlovens § 74 om en anden Retsordning og Opfyldelsen af Grundlovens Løfte i § 91 om det kommunale Selvstyre har Regeringen taget op, og jeg føler mig overbevist om, at denne Regering ogsaa vil have et vaagent Øje med Hensyn til de andre af Grundlovens Løfteparagraffer; jeg skal saaledes nævne § 12 om en Ministeransvarlighedslov, og jeg kunde nævne § 93 om Lens- og Fideikommissers eller Stamhuses Overgang til fri Ejendom; jeg føler mig sikker paa, at Regeringen, saa snart det er muligt, vil søge at indfri alle de Løfter, som Grundloven indeholder, netop fordi denne Regering er en fuldt ud grundlovmæssig Regering.

Til Slutning skal jeg bemærke til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at det ærede Medlem glædede mig i Dag ved at være saa overmaade ministeriel. Jeg siger, at han glædede mig dermed, thi jeg har ikke altid haft den samme Glæde af det ærede Medlem, naar han har været ministeriel. Det er, som bekendt, det ærede Medlems Svaghed at være ministeriel, det har han ogsaa tidligere været paa Tider, da jeg ikke syntes om det; men en Ting syntes jeg ikke om, han bestræbte sig i høj Grad for at slaa en Revne i Venstre-reformpartiet. Mon det ikke skulde være af egoistiske Hensyn, for at han selv kunde slippe ind? Jeg har det ærede Medlem stærkt mistænkt derfor. Det ærede Medlem holder ikke af at gaa til Canossa, for at bruge hans egne Ord, det har jeg Indtryk af, og det kunde ogsaa være, at det ærede Medlem var noget bange for, at hvis han ikke slipper ind i Venstre-reformpartiet, ville hans egne Vælgere tage Pippet fra ham.

Martin Madsen: Der er adskillige ærede Medlemmer, som have rettet nogle Henvendelser til mig i Anledning af mit første Foredrag, og jeg skal da skynde mig med saa vidt muligt at kvittere for disse Henvendelser. Jeg vender mig først til det ærede Medlem for Middelfart (Slen-gerik). Han udstødte et dybt Hjertesuk over, at jeg er hans Rigsdagsmand. Han faar trøste sig med, at han har gjort sit